ترتیبها ۱۵ — سُورَةُ الحِجۡرِ — آیاتها ۹۹

جزء ۱۴ حزب ۲۷

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ
به نام الله مهر گستر مهربان

الٓرۚ تِلۡكَ ءَايَٰتُ ٱلۡكِتَٰبِ وَقُرۡءَانٖ مُّبِينٖ (۱) رُّبَمَا يَوَدُّ
الف ،لام ،را، این آیت‌های کتاب و قرآنی روشنگر است (۱) بسا که دوست دارند

ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ لَوۡ كَانُواْ مُسۡلِمِينَ (۲) ذَرۡهُمۡ يَأۡكُلُواْ
آنان که کفر ورزیدند کاش که می بودند مسلمان (۲) بگذار ایشان را تا بخورند

وَيَتَمَتَّعُواْ وَيُلۡهِهِمُ ٱلۡأَمَلُۖ فَسَوۡفَ يَعۡلَمُونَ (۳) وَمَآ أَهۡلَكۡنَا
و بهره مند شوند و سرگرم کند آنان را آرزو پس زودا که آنها بدانند (۳) و هلاک نکردیم ما

مِن قَرۡيَةٍ إِلَّا وَلَهَا كِتَابٞ مَّعۡلُومٞ (۴) مَّا تَسۡبِقُ مِنۡ أُمَّةٍ
هیچ آبادی ای را مگر که برای آن نوشته ای[=سرنوشتی] معین بود (۴) پیشی نمی گیرد هیچ گروهی

أَجَلَهَا وَمَا يَسۡتَـٔۡخِرُونَ (۵) وَقَالُواْ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِي نُزِّلَ عَلَيۡهِ
از وقت مقرر خود و بازپس نمی مانند (۵) و گفتند[کافران] ای کسی که فروآورده شده است بر وی

ٱلذِّكۡرُ إِنَّكَ لَمَجۡنُونٞ (۶) لَّوۡ مَا تَأۡتِينَا بِٱلۡمَلَٰٓئِكَةِ إِن كُنتَ
قرآن همانا تو دیوانه ای (۶) چرا نمی آوری نزد ما فرشتگان را اگر هستی

مِنَ ٱلصَّٰدِقِينَ (۷) مَا نُنَزِّلُ ٱلۡمَلَٰٓئِكَةَ إِلَّا بِٱلۡحَقِّ وَمَا كَانُوٓاْ
از راست گویان؟ (۷) فرو نمی فرستیم فرشتگان را مگر به حق و نبودند

إِذٗا مُّنظَرِينَ (۸) إِنَّا نَحۡنُ نَزَّلۡنَا ٱلذِّكۡرَ وَإِنَّا لَهُۥ لَحَٰفِظُونَ (۹)
آنگاه مهلت یافتگان (۸) همانا ما فروفرستادیم این قرآن را و همانا ما آن را نگهبانیم (۹)

وَلَقَدۡ أَرۡسَلۡنَا مِن قَبۡلِكَ فِي شِيَعِ ٱلۡأَوَّلِينَ (۱۰) وَمَا يَأۡتِيهِم مِّن
و هر آینه فرستادیم پیش از تو در گروه‌های پیشین (۱۰) و نمی آمد برای آنان هیچ

رَّسُولٍ إِلَّا كَانُواْ بِهِۦ يَسۡتَهۡزِءُونَ (۱۱) كَذَٰلِكَ نَسۡلُكُهُۥ فِي
فرستاده ای مگر که او را ریشخند می کردند (۱۱) این چنین راه می دهیم آن را در

قُلُوبِ ٱلۡمُجۡرِمِينَ (۱۲) لَا يُؤۡمِنُونَ بِهِۦۖ وَقَدۡ خَلَتۡ سُنَّةُ ٱلۡأَوَّلِينَ
دل های بزهکاران (۱۲) ایمان نیاورند به آن و هر آینه گذشته است شیوهٔ پیشینیان

(۱۳) وَلَوۡ فَتَحۡنَا عَلَيۡهِم بَابٗا مِّنَ ٱلسَّمَآءِ فَظَلُّواْ فِيهِ يَعۡرُجُونَ
(۱۳) و اگر بگشاییم بر ایشان دری از آسمان پس آغاز کنند در آن که بالا روند

(۱۴) لَقَالُوٓاْ إِنَّمَا سُكِّرَتۡ أَبۡصَٰرُنَا بَلۡ نَحۡنُ قَوۡمٞ مَّسۡحُورُونَ (۱۵)
(۱۴) البته خواهند گفت جز این نیست چشم بندی شده ایم بلکه ما قومی هستیم جادوزده (۱۵)

وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي ٱلسَّمَآءِ بُرُوجًا وَزَيَّنَّـٰهَا لِلنَّـٰظِرِينَ ﴿۱۶﴾
و هر آینه قرار دادیم در آسمان برج‌هایی را و بیاراستیم آن را برای بینندگان (۱۶)

وَحَفِظْنَـٰهَا مِن كُلِّ شَيْطَـٰنٍ رَّجِيمٍ ﴿۱۷﴾ إِلَّا مَنِ ٱسْتَرَقَ ٱلسَّمْعَ
و نگه داشتیم آن [آسمان] را از هر شیطان رانده شده (۱۷) مگر آن که دزدانه شنود

فَأَتْبَعَهُۥ شِهَابٌ مُّبِينٌ ﴿۱۸﴾ وَٱلْأَرْضَ مَدَدْنَـٰهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا
پس در پی وی افتد شهابی [=ستاره آتشین] آشکار (۱۸) و زمین را بازکشیدیم و افکندیم در آن

رَوَٰسِيَ وَأَنۢبَتْنَا فِيهَا مِن كُلِّ شَيْءٍ مَّوْزُونٍ ﴿۱۹﴾ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا
کوههای پابرجا را و رویانیدیم در آن از هر چیز سنجیده ای [و به اندازه] (۱۹) و قراردادیم برای شما در آن

مَعَـٰيِشَ وَمَن لَّسْتُمْ لَهُۥ بِرَٰزِقِينَ ﴿۲۰﴾ وَإِن مِّن شَيْءٍ إِلَّا عِندَنَا
اسباب معیشت را و [برای] هرکس که نیستید شما برای او روزی دهندگان (۲۰) و نیست هیچ چیزی مگر آنکه نزد ماست

خَزَآئِنُهُۥ وَمَا نُنَزِّلُهُۥٓ إِلَّا بِقَدَرٍ مَّعْلُومٍ ﴿۲۱﴾ وَأَرْسَلْنَا ٱلرِّيَـٰحَ
گنجینه های آن و فرونمی آوریم آن را مگر به اندازهٔ معین (۲۱) و فرستادیم بادها را

لَوَٰقِحَ فَأَنزَلْنَا مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءً فَأَسْقَيْنَـٰكُمُوهُ وَمَآ أَنتُمْ لَهُۥ
که باردار کننده اند پس فروآوردیم از آسمان آب را پس نوشانیدیم به شما آن را و نیستید شما آن را

بِخَـٰزِنِينَ ﴿۲۲﴾ وَإِنَّا لَنَحْنُ نُحْيِۦ وَنُمِيتُ وَنَحْنُ ٱلْوَٰرِثُونَ ﴿۲۳﴾
ذخیره کنندگان (۲۲) و همانا ما خود زنده می سازیم و می میرانیم و ماییم میراث بران (۲۳)

وَلَقَدْ عَلِمْنَا ٱلْمُسْتَقْدِمِينَ مِنكُمْ وَلَقَدْ عَلِمْنَا ٱلْمُسْتَـْٔخِرِينَ ﴿۲۴﴾
و هر آینه می شناسیم پیشینان را از شما و هر آینه می شناسیم پسینیان را (۲۴)

وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَحْشُرُهُمْ إِنَّهُۥ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿۲۵﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَا ٱلْإِنسَـٰنَ
و همانا پروردگار تو اوست که جمع کند آنان را همانا او سنجیده کار داناست (۲۵) و هر آینه آفریدیم آدمی را

مِن صَلْصَـٰلٍ مِّنْ حَمَإٍ مَّسْنُونٍ ﴿۲۶﴾ وَٱلْجَآنَّ خَلَقْنَـٰهُ مِن قَبْلُ مِن نَّارِ
از گلی خشک [برآمده] از لجنی بویناک (۲۶) و جنّ ها را آفریدیم پیش از آفریدن انسان از آتش

ٱلسَّمُومِ ﴿۲۷﴾ وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَـٰٓئِكَةِ إِنِّي خَـٰلِقٌۢ بَشَرًا مِّن
سوزان (۲۷) و چون گفت پروردگار تو به فرشتگان همانا من آفریننده ام آدمی را از

صَلْصَـٰلٍ مِّنْ حَمَإٍ مَّسْنُونٍ ﴿۲۸﴾ فَإِذَا سَوَّيْتُهُۥ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِن
گلی خشک [برآمده] از لجنی بویناک (۲۸) پس چون سامان دادم او را و دمیدم در وی از

رُّوحِي فَقَعُوا۟ لَهُۥ سَـٰجِدِينَ ﴿۲۹﴾ فَسَجَدَ ٱلْمَلَـٰٓئِكَةُ كُلُّهُمْ
روح خود پس بیفتید در برابر او سجده کنان (۲۹) پس سجده کردند فرشتگان تمام ایشان

أَجْمَعُونَ ﴿۳۰﴾ إِلَّآ إِبْلِيسَ أَبَىٰٓ أَن يَكُونَ مَعَ ٱلسَّـٰجِدِينَ ﴿۳۱﴾
همگی (۳۰) مگر ابلیس که سرباز زد از آنکه باشد با سجده کنندگان (۳۱)

قَالَ يَـٰٓإِبۡلِيسُ مَا لَكَ أَلَّا تَكُونَ مَعَ ٱلسَّـٰجِدِينَ ﴿٣٢﴾ قَالَ لَمۡ أَكُن
گفت[الله] ای ابلیس چه شده است تو را که نمی باشی با سجده کنندگان (۳۲) گفت بر آن نبوده [و نیستم]

لِّأَسۡجُدَ لِبَشَرٍ خَلَقۡتَهُۥ مِن صَلۡصَـٰلٍ مِّنۡ حَمَإٍ مَّسۡنُونٍ ﴿٣٣﴾ قَالَ
که سجده کنم برای آدمی که آفریده ای او را از گل خشک [برآمده] از لجنی بدبو (۳۳) گفت

فَٱخۡرُجۡ مِنۡهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ ﴿٣٤﴾ وَإِنَّ عَلَيۡكَ ٱللَّعۡنَةَ إِلَىٰ يَوۡمِ
پس بیرون شو از آن [بهشت] پس همانا تو رانده شده ای (۳۴) و همانا بر توست لعنت تا روز

ٱلدِّينِ ﴿٣٥﴾ قَالَ رَبِّ فَأَنظِرۡنِيٓ إِلَىٰ يَوۡمِ يُبۡعَثُونَ ﴿٣٦﴾ قَالَ فَإِنَّكَ
پاداش و کیفر (۳۵) گفت [ای] پروردگارم پس مهلت ده مرا تا روزی که برانگیخته شوند [مردمان] (۳۶) گفت پس همانا تو

مِنَ ٱلۡمُنظَرِينَ ﴿٣٧﴾ إِلَىٰ يَوۡمِ ٱلۡوَقۡتِ ٱلۡمَعۡلُومِ ﴿٣٨﴾ قَالَ رَبِّ بِمَآ
از مهلت داده شدگانی (۳۷) تا روز وقت معین (۳۸) گفت [ای] پروردگارم به سبب آنکه

أَغۡوَيۡتَنِي لَأُزَيِّنَنَّ لَهُمۡ فِي ٱلۡأَرۡضِ وَلَأُغۡوِيَنَّهُمۡ أَجۡمَعِينَ ﴿٣٩﴾
گمراه کردی مرا البته بیارایم [معصیت را] برای ایشان در زمین و البته گمراه کنم ایشان را همگی (۳۹)

إِلَّا عِبَادَكَ مِنۡهُمُ ٱلۡمُخۡلَصِينَ ﴿٤٠﴾ قَالَ هَٰذَا صِرَٰطٌ عَلَيَّ
مگر بندگان تو از ایشان آن ناب‌های برگزیده (۴۰) گفت [الله] این راهی است به سوی من

مُسۡتَقِيمٌ ﴿٤١﴾ إِنَّ عِبَادِي لَيۡسَ لَكَ عَلَيۡهِمۡ سُلۡطَٰنٌ إِلَّا مَنِ
راست (۴۱) همانا بندگان من نیست برای تو بر ایشان چیرگی مگر کسانی که

ٱتَّبَعَكَ مِنَ ٱلۡغَاوِينَ ﴿٤٢﴾ وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمَوۡعِدُهُمۡ أَجۡمَعِينَ ﴿٤٣﴾
پیروی کنند تو را از گمراهان (۴۲) و همانا دوزخ وعده گاه ایشان است همگی (۴۳)

لَهَا سَبۡعَةُ أَبۡوَٰبٖ لِّكُلِّ بَابٖ مِّنۡهُمۡ جُزۡءٞ مَّقۡسُومٌ ﴿٤٤﴾ إِنَّ
آن را هفت در است برای هر دری از آنان بخشی است جدا کرده شده (۴۴) همانا

ٱلۡمُتَّقِينَ فِي جَنَّـٰتٖ وَعُيُونٍ ﴿٤٥﴾ ٱدۡخُلُوهَا بِسَلَٰمٍ ءَامِنِينَ ﴿٤٦﴾
پرهیزکاران در باغ ها و چشمه هایی باشند (۴۵) داخل شوید در آنجا با سلامت همگی در امان (۴۶)

وَنَزَعۡنَا مَا فِي صُدُورِهِم مِّنۡ غِلٍّ إِخۡوَٰنًا عَلَىٰ سُرُرٖ مُّتَقَٰبِلِينَ
و بیرون کشیم آنچه در سینه هایشان بود از کینه برادرانه بر تخت ها روبه روی یکدیگرند

﴿٤٧﴾ لَا يَمَسُّهُمۡ فِيهَا نَصَبٞ وَمَا هُم مِّنۡهَا بِمُخۡرَجِينَ ﴿٤٨﴾
(۴۷) نرسد ایشان را در آنجا رنجی و نیستند ایشان از آنجا بیرون کرده شده (۴۸)

۞ نَبِّئۡ عِبَادِيٓ أَنِّيٓ أَنَا ٱلۡغَفُورُ ٱلرَّحِيمُ ﴿٤٩﴾ وَأَنَّ عَذَابِي
با خبر ساز بندگان مرا که همانا من خود آن آمرزندهٔ مهربانم (۴۹) و همانا عذاب من
ربع حزب ۲۷

هُوَ ٱلۡعَذَابُ ٱلۡأَلِيمُ ﴿٥٠﴾ وَنَبِّئۡهُمۡ عَن ضَيۡفِ إِبۡرَٰهِيمَ ﴿٥١﴾
همان عذاب دردناک است (۵۰) و با خبرساز آنان را از مهمانان ابراهیم (۵۱)

إِذۡ دَخَلُواْ عَلَيۡهِ فَقَالُواْ سَلَٰمٗا قَالَ إِنَّا مِنكُمۡ وَجِلُونَ (٥٢) قَالُواْ
چون درآمدند بر وی پس گفتند سلام گفت [ابراهیم] همانا ما از شما ترسانیم (٥٢) گفتند

لَا تَوۡجَلۡ إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَٰمٍ عَلِيمٖ (٥٣) قَالَ أَبَشَّرۡتُمُونِي عَلَىٰٓ أَن
مترس همانا ما مژده می دهیم تو را به فرزندی دانا (٥٣) گفت آیا مژده می دهید مرا با وجود اینکه

مَّسَّنِيَ ٱلۡكِبَرُ فَبِمَ تُبَشِّرُونَ (٥٤) قَالُواْ بَشَّرۡنَٰكَ بِٱلۡحَقِّ
رسیده به من پیری؟ پس به چه چیز مژده می دهید؟ (٥٤) گفتند مژده می دهیم تو را به حق

فَلَا تَكُن مِّنَ ٱلۡقَٰنِطِينَ (٥٥) قَالَ وَمَن يَقۡنَطُ مِن رَّحۡمَةِ
پس مباش از ناامیدان (٥٥) گفت و کیست که ناامید شود از رحمت

رَبِّهِۦٓ إِلَّا ٱلضَّآلُّونَ (٥٦) قَالَ فَمَا خَطۡبُكُمۡ أَيُّهَا ٱلۡمُرۡسَلُونَ
پروردگار خود مگر گمراهان (٥٦) گفت پس چیست کار شما ای فرستادگان؟

(٥٧) قَالُوٓاْ إِنَّآ أُرۡسِلۡنَآ إِلَىٰ قَوۡمٖ مُّجۡرِمِينَ (٥٨) إِلَّآ ءَالَ لُوطٍ
(٥٧) گفتند همانا ما فرستاده شده ایم به سوی گروهی بزهکار (٥٨) مگر کسان لوط

إِنَّا لَمُنَجُّوهُمۡ أَجۡمَعِينَ (٥٩) إِلَّا ٱمۡرَأَتَهُۥ قَدَّرۡنَآ إِنَّهَا لَمِنَ
و همانا ما البته نجات خواهیم داد ایشان را همگی (٥٩) مگر زن او مقرر کردیم که همانا وی از

ٱلۡغَٰبِرِينَ (٦٠) فَلَمَّا جَآءَ ءَالَ لُوطٍ ٱلۡمُرۡسَلُونَ (٦١) قَالَ
بازماندگان است (٦٠) پس چون آمدند نزد کسان لوط فرستادگان (٦١) [لوط]گفت

إِنَّكُمۡ قَوۡمٞ مُّنكَرُونَ (٦٢) قَالُواْ بَلۡ جِئۡنَٰكَ بِمَا كَانُواْ فِيهِ
همانا شما گروهی ناآشنایید (٦٢) گفتند بلکه آورده ایم برای تو چیزی را که در آن

يَمۡتَرُونَ (٦٣) وَأَتَيۡنَٰكَ بِٱلۡحَقِّ وَإِنَّا لَصَٰدِقُونَ (٦٤) فَأَسۡرِ
تردید می کردند (٦٣) و آوردیم برای تو وعدهٔ حق را و همانا ما راست گویانیم (٦٤) پس ببر

بِأَهۡلِكَ بِقِطۡعٖ مِّنَ ٱلَّيۡلِ وَٱتَّبِعۡ أَدۡبَٰرَهُمۡ وَلَا يَلۡتَفِتۡ مِنكُمۡ أَحَدٞ
کسان خود را در پاسی از شب و تو برو از پی ایشان و به پشت سر ننگرد از شما هیچ کسی

وَٱمۡضُواْ حَيۡثُ تُؤۡمَرُونَ (٦٥) وَقَضَيۡنَآ إِلَيۡهِ ذَٰلِكَ ٱلۡأَمۡرَ أَنَّ
و بروید آنجا که دستورداده شوید (٦٥) و وحی فرستادیم به سوی او [لوط] این سخن را به درستی که

دَابِرَ هَٰٓؤُلَآءِ مَقۡطُوعٞ مُّصۡبِحِينَ (٦٦) وَجَآءَ أَهۡلُ ٱلۡمَدِينَةِ
بنیاد اینان بریده شده است صبحگاهان (٦٦) و آمدند اهل شهر

يَسۡتَبۡشِرُونَ (٦٧) قَالَ إِنَّ هَٰٓؤُلَآءِ ضَيۡفِي فَلَا تَفۡضَحُونِ (٦٨) وَٱتَّقُواْ
شادی کنان (٦٧) گفت [لوط] همانا اینان مهمان من اند پس رسوا مکنید مرا (٦٨) و پرواکنید از

ٱللَّهَ وَلَا تُخۡزُونِ (٦٩) قَالُوٓاْ أَوَلَمۡ نَنۡهَكَ عَنِ ٱلۡعَٰلَمِينَ (٧٠)
الله و خوار و خجل مسازید مرا (٦٩) گفتند آیا منع نکرده بودیم تو را از [میزبانی] جهانیان؟ (٧٠)

قَالَ هَٰٓؤُلَآءِ بَنَاتِيٓ إِن كُنتُمۡ فَٰعِلِينَ ﴿٧١﴾ لَعَمۡرُكَ إِنَّهُمۡ لَفِي سَكۡرَتِهِمۡ
گفت اینان دختران من اند اگر [ازدواج] کنندگان اید ۷۱ به جان تو سوگند که همانا آنان البته در مستی شان

يَعۡمَهُونَ ﴿٧٢﴾ فَأَخَذَتۡهُمُ ٱلصَّيۡحَةُ مُشۡرِقِينَ ﴿٧٣﴾ فَجَعَلۡنَا عَٰلِيَهَا
سرگردان اند ۷۲ پس فروگرفت آنان را بانگ هولناک به هنگام برآمدن آفتاب ۷۳ پس گردانیدیم زبر آن

سَافِلَهَا وَأَمۡطَرۡنَا عَلَيۡهِمۡ حِجَارَةٗ مِّن سِجِّيلٍ ﴿٧٤﴾ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ
شهر را زیر آن و بارانیدیم بر ایشان سنگ هایی از سنگ گِل ۷۴ همانا در این [قصه]

لَأٓيَٰتٖ لِّلۡمُتَوَسِّمِينَ ﴿٧٥﴾ وَإِنَّهَا لَبِسَبِيلٖ مُّقِيمٍ ﴿٧٦﴾ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ
نشانه هایی است برای هوشمندان ۷۵ و همانا آن [شهر ویران] بر سر راهی پابرجاست ۷۶ همانا در این [قصه]

لَأٓيَةٗ لِّلۡمُؤۡمِنِينَ ﴿٧٧﴾ وَإِن كَانَ أَصۡحَٰبُ ٱلۡأَيۡكَةِ لَظَٰلِمِينَ ﴿٧٨﴾
نشانه ای است برای مؤمنان ۷۷ و هر آینه بودند اهل ایکه ستمکاران ۷۸

فَٱنتَقَمۡنَا مِنۡهُمۡ وَإِنَّهُمَا لَبِإِمَامٖ مُّبِينٖ ﴿٧٩﴾ وَلَقَدۡ كَذَّبَ أَصۡحَٰبُ
پس انتقام کشیدیم از ایشان و همانا آن دو [شهر لوط و شعیب] بر [سر] راهی روشن قرار دارند ۷۹ و هر آینه دروغ شمردند اهل

ٱلۡحِجۡرِ ٱلۡمُرۡسَلِينَ ﴿٨٠﴾ وَءَاتَيۡنَٰهُمۡ ءَايَٰتِنَا فَكَانُواْ عَنۡهَا مُعۡرِضِينَ
حِجر [امت صالح] پیامبران را ۸۰ و دادیم به ایشان آیت های خود را پس شدند از آنها روگردان

﴿٨١﴾ وَكَانُواْ يَنۡحِتُونَ مِنَ ٱلۡجِبَالِ بُيُوتًا ءَامِنِينَ ﴿٨٢﴾ فَأَخَذَتۡهُمُ
۸۱ و می تراشیدند از کوه ها خانه‌هایی را در حالی که آسوده بودند ۸۲ پس گرفت آنان را

ٱلصَّيۡحَةُ مُصۡبِحِينَ ﴿٨٣﴾ فَمَآ أَغۡنَىٰ عَنۡهُم مَّا كَانُواْ يَكۡسِبُونَ ﴿٨٤﴾
بانگ سخت در وقت صبح ۸۳ پس سودی نبخشید به آنان آنچه که کسب می کردند ۸۴

وَمَا خَلَقۡنَا ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَ وَمَا بَيۡنَهُمَآ إِلَّا بِٱلۡحَقِّۗ وَإِنَّ
و نیافریدیم آسمان ها و زمین را و آنچه درمیان آنهاست مگر به حق و همانا

ٱلسَّاعَةَ لَأٓتِيَةٞۖ فَٱصۡفَحِ ٱلصَّفۡحَ ٱلۡجَمِيلَ ﴿٨٥﴾ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ
رستاخیز آمدنی است پس چشم پوشی کن [از آنها] با گذشتی نیکو ۸۵ همانا پروردگار تو اوست

ٱلۡخَلَّٰقُ ٱلۡعَلِيمُ ﴿٨٦﴾ وَلَقَدۡ ءَاتَيۡنَٰكَ سَبۡعٗا مِّنَ ٱلۡمَثَانِي وَٱلۡقُرۡءَانَ
آن بس آفرینندهٔ دانا ۸۶ و هر آینه دادیم به تو هفت [آیه] را از دوتایی ها [=سورهٔ حمد] و [دادیم به تو] قرآن

ٱلۡعَظِيمَ ﴿٨٧﴾ لَا تَمُدَّنَّ عَيۡنَيۡكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعۡنَا بِهِۦٓ أَزۡوَٰجٗا مِّنۡهُمۡ
بزرگ را ۸۷ مگشای [خیره مساز] دو چشم خود را به سوی آنچه بهره‌مند ساخته‌ایم به آن گروه هایی را از آنان [کافران]

وَلَا تَحۡزَنۡ عَلَيۡهِمۡ وَٱخۡفِضۡ جَنَاحَكَ لِلۡمُؤۡمِنِينَ ﴿٨٨﴾ وَقُلۡ إِنِّيٓ
و غم مخور بر ایشان و فرودآر بال و پر خود را برای مؤمنان ۸۸ و بگو همانا من

أَنَا ٱلنَّذِيرُ ٱلۡمُبِينُ ﴿٨٩﴾ كَمَآ أَنزَلۡنَا عَلَى ٱلۡمُقۡتَسِمِينَ ﴿٩٠﴾
خود آن بیم کنندهٔ آشکارم ۸۹ چنان که فروفرستادیم [عذاب خود را] بر تقسیم کنندگان ۹۰

ٱلَّذِينَ جَعَلُواْ ٱلۡقُرۡءَانَ عِضِينَ ﴿٩١﴾ فَوَرَبِّكَ لَنَسۡـَٔلَنَّهُمۡ
آنان که ساختند قرآن را چند پاره ﴿۹۱﴾ پس سوگند به پروردگار تو البته خواهیم پرسید از آنان

أَجۡمَعِينَ ﴿٩٢﴾ عَمَّا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ ﴿٩٣﴾ فَٱصۡدَعۡ بِمَا تُؤۡمَرُ وَأَعۡرِضۡ
همگی ﴿۹۲﴾ از آنچه می کردند ﴿۹۳﴾ پس آشکار کن آنچه را فرمان داده می شوی و روی بگردان

عَنِ ٱلۡمُشۡرِكِينَ ﴿٩٤﴾ إِنَّا كَفَيۡنَٰكَ ٱلۡمُسۡتَهۡزِءِينَ ﴿٩٥﴾ ٱلَّذِينَ
از مشرکان ﴿۹۴﴾ و همانا ما کفایت [=حمایت] کردیم تو را از ریشخندکنندگان ﴿۹۵﴾ آنان که

يَجۡعَلُونَ مَعَ ٱللَّهِ إِلَٰهًا ءَاخَرَۚ فَسَوۡفَ يَعۡلَمُونَ ﴿٩٦﴾ وَلَقَدۡ نَعۡلَمُ
قرار می دهند با الله الهی دیگری را پس زودا که بدانند ﴿۹۶﴾ و هر آینه می دانیم

أَنَّكَ يَضِيقُ صَدۡرُكَ بِمَا يَقُولُونَ ﴿٩٧﴾ فَسَبِّحۡ بِحَمۡدِ رَبِّكَ وَكُن
به راستی که تو تنگ می شود سینهٔ ات به سبب آنچه می گویند ﴿۹۷﴾ پس به پاکی یاد کن با ستایش پروردگارت را و باش

مِّنَ ٱلسَّٰجِدِينَ ﴿٩٨﴾ وَٱعۡبُدۡ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأۡتِيَكَ ٱلۡيَقِينُ ﴿٩٩﴾
از سجده کنندگان ﴿۹۸﴾ و عبادت کن پروردگارت را تا وقتی که برسد به تو [باور قطعی] مرگ ﴿۹۹﴾

سُورَةُ ٱلنَّحۡلِ

ترتیبها ۱۶ — آیاتها ۱۲۸

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ
به نام الله مهر گستر مهربان

أَتَىٰٓ أَمۡرُ ٱللَّهِ فَلَا تَسۡتَعۡجِلُوهُۚ سُبۡحَٰنَهُۥ وَتَعَٰلَىٰ عَمَّا يُشۡرِكُونَ
آمد فرمان [عذاب از سوی] الله پس به شتاب طلب مکنید آن را پاک است او و والاست از آنچه شریک [او] می سازند

نصف حزب ۲۷

﴿١﴾ يُنَزِّلُ ٱلۡمَلَٰٓئِكَةَ بِٱلرُّوحِ مِنۡ أَمۡرِهِۦ عَلَىٰ مَن يَشَآءُ مِنۡ عِبَادِهِۦٓ
﴿۱﴾ فرود می آورد فرشتگان را با وحی به فرمان خود بر هرکه خواهد از بندگانش

أَنۡ أَنذِرُوٓاْ أَنَّهُۥ لَآ إِلَٰهَ إِلَّآ أَنَا۠ فَٱتَّقُونِ ﴿٢﴾ خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ
که بیم دهید [مردم را] که نیست هیچ الهی مگر من پس پروا کنید از من ﴿۲﴾ آفرید آسمان ها

وَٱلۡأَرۡضَ بِٱلۡحَقِّۚ تَعَٰلَىٰ عَمَّا يُشۡرِكُونَ ﴿٣﴾ خَلَقَ
و زمین را به راستی و درستی برتر است از آنچه شریک [او] می سازند ﴿۳﴾ آفرید

ٱلۡإِنسَٰنَ مِن نُّطۡفَةٖ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٞ مُّبِينٞ ﴿٤﴾ وَٱلۡأَنۡعَٰمَ
آدمی را از نطفه‌ای پس ناگهان وی ستیزه جویی آشکار است ﴿۴﴾ و دام ها [گاو، گوسفند و شتر] را

خَلَقَهَاۚ لَكُمۡ فِيهَا دِفۡءٞ وَمَنَٰفِعُ وَمِنۡهَا تَأۡكُلُونَ
آفریده است برای شما در آنهاست پوششی گرم و سودهای دیگر و از آنها می خورید

﴿٥﴾ وَلَكُمۡ فِيهَا جَمَالٌ حِينَ تُرِيحُونَ وَحِينَ تَسۡرَحُونَ ﴿٦﴾
﴿۵﴾ و برای شما در آنها زینتی است آنگاه که [آنها را از چرا] برمی گردانید و آنگاه که [به چراگاه] روانه می کنید ﴿۶﴾

وَتَحۡمِلُ أَثۡقَالَكُمۡ إِلَىٰ بَلَدٖ لَّمۡ تَكُونُواْ بَٰلِغِيهِ إِلَّا بِشِقِّ
و برمی دارند بارهای گران شما را به سوی سرزمینی که نباشید شما رسندگان بدان مگر به خستگی

ٱلۡأَنفُسِۚ إِنَّ رَبَّكُمۡ لَرَءُوفٞ رَّحِيمٞ ٧ وَٱلۡخَيۡلَ وَٱلۡبِغَالَ
خودتان همانا پروردگار شما البته مهرورزی مهربان است ۷ و[آفریدیم] اسبان و استران

وَٱلۡحَمِيرَ لِتَرۡكَبُوهَا وَزِينَةٗۚ وَيَخۡلُقُ مَا لَا تَعۡلَمُونَ ٨
و خران را تا سوار شوید بر آنها و تا مایهٔ آراستگی [شما] باشند و می آفریند آنچه را که نمی دانید ۸

وَعَلَى ٱللَّهِ قَصۡدُ ٱلسَّبِيلِ وَمِنۡهَا جَآئِرٞۚ وَلَوۡ شَآءَ لَهَدَىٰكُمۡ
و بر الله است نمودن راه راست و برخی از آن [راهها] کج است و اگر می‌خواست راه می‌نمود شما را

أَجۡمَعِينَ ٩ هُوَ ٱلَّذِيٓ أَنزَلَ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءٗۖ لَّكُم مِّنۡهُ
همگی ۹ اوست آنکه فرود آورد از آسمان آب را برای شما از آن

شَرَابٞ وَمِنۡهُ شَجَرٞ فِيهِ تُسِيمُونَ ١٠ يُنۢبِتُ لَكُم
آشامیدنی است و از آن آب درخت و گیاهی است که در آن [چارپایان را] می چرانید ۱۰ می‌رویاند برای شما

بِهِ ٱلزَّرۡعَ وَٱلزَّيۡتُونَ وَٱلنَّخِيلَ وَٱلۡأَعۡنَٰبَ وَمِن كُلِّ
به وسیلهٔ آن زراعت و زیتون و درختان خرما و انگور را و از همهٔ

ٱلثَّمَرَٰتِۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَةٗ لِّقَوۡمٖ يَتَفَكَّرُونَ ١١
محصولات هر آینه در این نشانه‌ای است برای گروهی که می اندیشند ۱۱

وَسَخَّرَ لَكُمُ ٱلَّيۡلَ وَٱلنَّهَارَ وَٱلشَّمۡسَ وَٱلۡقَمَرَۖ وَٱلنُّجُومُ
و مسخّر کرد برای شما شب و روز و آفتاب و ماه را و ستارگان

مُسَخَّرَٰتُۢ بِأَمۡرِهِۦٓۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَٰتٖ لِّقَوۡمٖ يَعۡقِلُونَ
مسخرند به فرمان وی همانا در این نشانه‌هایی‌ست برای گروهی که خرد می ورزند

١٢ وَمَا ذَرَأَ لَكُمۡ فِي ٱلۡأَرۡضِ مُخۡتَلِفًا أَلۡوَٰنُهُۥٓۚ إِنَّ
۱۲ و [مسخّر کرد] آنچه آفرید برای شما در زمین درحالی گوناگون است رنگ های آن همانا

فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَةٗ لِّقَوۡمٖ يَذَّكَّرُونَ ١٣ وَهُوَ ٱلَّذِي
در این نشانه ای است برای گروهی که پند می پذیرند ۱۳ و اوست آن که

سَخَّرَ ٱلۡبَحۡرَ لِتَأۡكُلُواْ مِنۡهُ لَحۡمٗا طَرِيّٗا وَتَسۡتَخۡرِجُواْ
مسخر کرد دریا را تا بخورید از آن گوشت تازه را و تا بیرون آورید

مِنۡهُ حِلۡيَةٗ تَلۡبَسُونَهَاۖ وَتَرَى ٱلۡفُلۡكَ مَوَاخِرَ فِيهِ
از آن زیوری را که بپوشید آن را و می بینی کشتی ها را که شکافندگان در آن [آب] اند

وَلِتَبۡتَغُواْ مِن فَضۡلِهِۦ وَلَعَلَّكُمۡ تَشۡكُرُونَ ١٤
و تا طلب [معیشت] کنید از فضل او و باشد که شما سپاس بگزارید ۱۴

وَأَلْقَىٰ فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَأَنْهَارًا وَسُبُلًا
و افکند در زمین کوه‌های استوار را تا [مبادا] بجنباند شما را و [آفرید] جوی‌ها و راه‌هایی را

لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿۱۵﴾ وَعَلَامَاتٍ ۚ وَبِالنَّجْمِ هُمْ يَهْتَدُونَ
باشد که شما راه یابید ۱۵ و نشانه‌هایی [بنهاد] و با ستارگان ایشان راه می یابند

﴿۱۶﴾ أَفَمَنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ ۗ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿۱۷﴾ وَإِنْ
۱۶ آیا کسی که می‌آفریند مانند کسی است که نمی‌آفریند؟ آیا پند نمی گیرید؟ ۱۷ و اگر

تَعُدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا ۗ إِنَّ اللَّهَ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۱۸﴾
بشمارید نعمت الله را نمی‌توانید به شمار آورید آنها را همانا الله آمرزندهٔ بس مهربان است ۱۸

وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُسِرُّونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ﴿۱۹﴾ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ
و الله می داند آنچه را که پنهان می‌دارید و آنچه را که آشکار می کنید ۱۹ وآنهایی که [مردم] می‌خوانند [آنان را]

مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ﴿۲۰﴾ أَمْوَاتٌ غَيْرُ
به جای الله نمی آفرینند چیزی را و خود آفریده می شوند ۲۰ مردگانند نه

أَحْيَاءٍ ۖ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ﴿۲۱﴾ إِلَٰهُكُمْ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ ۚ
زندگان و نمی دانند که کی برانگیخته خواهند شد ۲۱ اله شما الهی یگانه است

فَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ قُلُوبُهُمْ مُنْكِرَةٌ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ
پس آنان که ایمان نمی‌آورند به آخرت دل هایشان [حق] ناشناس است و آنان سرکشان‌اند

﴿۲۲﴾ لَا جَرَمَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ۚ إِنَّهُ
۲۲ ناگزیر همانا الله می داند آنچه را که پنهان می دارند و آنچه را که آشکار می کنند بی گمان او

لَا يُحِبُّ الْمُسْتَكْبِرِينَ ﴿۲۳﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ ۙ
دوست نمی دارد سرکشان را ۲۳ و چون گفته شود به آنان چه چیز فروفرستاده است پروردگار شما؟

قَالُوا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿۲۴﴾ لِيَحْمِلُوا أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً
گویند افسانه های پیشینیان ۲۴ تا بردارند بار گناهان خود را به تمامی

يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۙ وَمِنْ أَوْزَارِ الَّذِينَ يُضِلُّونَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۗ أَلَا
در روز رستاخیز و [بردارند] پارهٔ از بار گناهان آنان که گمراه می سازند آنها را با بی دانشی آگاه باشید

سَاءَ مَا يَزِرُونَ ﴿۲۵﴾ قَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
بد است آنچه را که برمی دارند ۲۵ هر آینه نیرنگ ورزیدند آنان که پیش از ایشان [بودند]

فَأَتَى اللَّهُ بُنْيَانَهُمْ مِنَ الْقَوَاعِدِ فَخَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ
پس برکند الله بنای ایشان را از پایه ها پس فرو افتاد بر آنان سقف [خانه ها]

مِنْ فَوْقِهِمْ وَأَتَاهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿۲۶﴾
از فرازشان و آمد بدیشان عذاب از آنجا که نمی دانستند ۲۶

ثُمَّ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ يُخْزِيهِمْ وَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَآءِىَ ٱلَّذِينَ
سپس روز رستاخیز رسوا کند ایشان را و گوید کجایند شریکان من که

كُنتُمْ تُشَٰٓقُّونَ فِيهِمْ ۚ قَالَ ٱلَّذِينَ أُوتُوا۟ ٱلْعِلْمَ إِنَّ ٱلْخِزْىَ
شما مخالفت می کردید [با پیامبر و مؤمنان] در [بارهٔ] آنها؟ گویند آنان که داده شد به آنان دانش همانا رسوایی

ٱلْيَوْمَ وَٱلسُّوٓءَ عَلَى ٱلْكَٰفِرِينَ ﴿٢٧﴾ ٱلَّذِينَ تَتَوَفَّىٰهُمُ ٱلْمَلَٰٓئِكَةُ
این روز و بدی [عذاب] بر کافران است ٢٧ آنان که برمی‌گیرند جانشان را فرشتگان

ظَالِمِىٓ أَنفُسِهِمْ ۖ فَأَلْقَوُا۟ ٱلسَّلَمَ مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِن سُوٓءٍۭ ۚ بَلَىٰٓ
درحالی که ستمکار بودند بر خویش پس فرداوردند [سر] تسلیم را [و گویند] نکردیم ما هیچ کار بدی را آری

إِنَّ ٱللَّهَ عَلِيمٌۢ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٨﴾ فَٱدْخُلُوٓا۟ أَبْوَٰبَ جَهَنَّمَ
همانا الله داناست به آنچه می کردید ٢٨ پس درآیید به دروازه های دوزخ

خَٰلِدِينَ فِيهَا ۖ فَلَبِئْسَ مَثْوَى ٱلْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٢٩﴾ ۞ وَقِيلَ
که جاودانه باشید در آنجا پس بد است جایگاه متکبّران ٢٩ و گفته شود

سه چهارم حزب ٢٧

لِلَّذِينَ ٱتَّقَوْا۟ مَاذَآ أَنزَلَ رَبُّكُمْ ۚ قَالُوا۟ خَيْرًا ۗ لِّلَّذِينَ أَحْسَنُوا۟ فِى
به کسانی که پرهیزکاری کردند چه چیز فروفرستاد پروردگار شما گویند [فرود آورده است] بهترین [سخن] را برای آنان که نیکوکاری کردند در

هَٰذِهِ ٱلدُّنْيَا حَسَنَةٌ ۚ وَلَدَارُ ٱلْءَاخِرَةِ خَيْرٌ ۚ وَلَنِعْمَ دَارُ ٱلْمُتَّقِينَ
این دنیا [پاداشی] نیک است و هر آینه سرای آخرت بهتر است و هر آینه نیکو است سرای پرهیزکاران

﴿٣٠﴾ جَنَّٰتُ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا تَجْرِى مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُ ۖ لَهُمْ فِيهَا
٣٠ باغ هایی پاینده‌ای که درآیند در آنها می رود زیر آنها جوی ها برای شان است در آن

مَا يَشَآءُونَ ۚ كَذَٰلِكَ يَجْزِى ٱللَّهُ ٱلْمُتَّقِينَ ﴿٣١﴾ ٱلَّذِينَ تَتَوَفَّىٰهُمُ
هرچه خواهند این چنین پاداش می‌دهد الله به پرهیزکاران ٣١ آنان که برمی گیرند جانشان را

ٱلْمَلَٰٓئِكَةُ طَيِّبِينَ ۙ يَقُولُونَ سَلَٰمٌ عَلَيْكُمُ ٱدْخُلُوا۟ ٱلْجَنَّةَ بِمَا
فرشتگان درحالی که پاک باشند [از شوائب شرک] گویند [فرشتگان] سلام بر شما باد درآیید به بهشت به سبب آنچه که

كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٣٢﴾ هَلْ يَنظُرُونَ إِلَّآ أَن تَأْتِيَهُمُ ٱلْمَلَٰٓئِكَةُ
می کردید ٣٢ آیا انتظار می کشند جز اینکه بیایند به نزدشان فرشتگان؟

أَوْ يَأْتِىَ أَمْرُ رَبِّكَ ۚ كَذَٰلِكَ فَعَلَ ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ ۚ وَمَا ظَلَمَهُمُ
یا بیاید فرمان پروردگار تو؟ این چنین کردند آنان که پیش از آنان بودند و ستم نکرد بر آنان

ٱللَّهُ وَلَٰكِن كَانُوٓا۟ أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٣٣﴾ فَأَصَابَهُمْ
الله بلکه آنها بر خود ستم می کردند ٣٣ پس رسید به آنان

سَيِّـَٔاتُ مَا عَمِلُوا۟ وَحَاقَ بِهِم مَّا كَانُوا۟ بِهِۦ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٣٤﴾
جزای بدی هایی که کردند و فراگرفت آنان را آنچه آن را مسخره می کردند ٣٤

وَقَالَ ٱلَّذِينَ أَشۡرَكُواْ لَوۡ شَآءَ ٱللَّهُ مَا عَبَدۡنَا مِن دُونِهِۦ مِن
و گفتند آنان که شرک ورزیدند اگر می خواست الله نمی پرستیدیم به جز وی هیچ

شَيۡءٖ نَّحۡنُ وَلَآ ءَابَآؤُنَا وَلَا حَرَّمۡنَا مِن دُونِهِۦ مِن شَيۡءٖۚ كَذَٰلِكَ
چیزی را [نه] ما و نه پدران ما و حرام نمی کردیم به غیر فرمان وی هیچ چیزی را این چنین

فَعَلَ ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِهِمۡۚ فَهَلۡ عَلَى ٱلرُّسُلِ إِلَّا ٱلۡبَلَٰغُ ٱلۡمُبِينُ
کردند آنان که پیش از ایشان بودند پس آیا بر پیامبران جز خبر رسانی آشکار است؟

۳۵ وَلَقَدۡ بَعَثۡنَا فِي كُلِّ أُمَّةٖ رَّسُولًا أَنِ ٱعۡبُدُواْ ٱللَّهَ
۳۵ و هر آینه فرستادیم در[میان] هر گروهی پیامبری را که پرستش کنید الله را

وَٱجۡتَنِبُواْ ٱلطَّٰغُوتَۖ فَمِنۡهُم مَّنۡ هَدَى ٱللَّهُ وَمِنۡهُم مَّنۡ
و پرهیز کنید از طاغوت [سران سرکش] پس از آنان کسی بود که راه نمود[او را] الله و از آنان کسی بود که

حَقَّتۡ عَلَيۡهِ ٱلضَّلَٰلَةُۚ فَسِيرُواْ فِي ٱلۡأَرۡضِ فَٱنظُرُواْ كَيۡفَ
سزاوار گشت بر او گمراهی پس گردش کنید در زمین پس بنگرید چگونه

كَانَ عَٰقِبَةُ ٱلۡمُكَذِّبِينَ ۳۶ إِن تَحۡرِصۡ عَلَىٰ هُدَىٰهُمۡ
بود سرانجام تکذیب کنندگان ۳۶ اگر حرص ورزی بر هدایت شان

فَإِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهۡدِي مَن يُضِلُّۖ وَمَا لَهُم مِّن نَّٰصِرِينَ ۳۷
پس همانا الله راه نمی‌نماید آن را که گمراه می‌سازد و نیست برای ایشان هیچ یارانی ۳۷

وَأَقۡسَمُواْ بِٱللَّهِ جَهۡدَ أَيۡمَٰنِهِمۡ لَا يَبۡعَثُ ٱللَّهُ مَن يَمُوتُۚ بَلَىٰ
و سوگند خوردند به الله به سخت ترین سوگندهاشان که برنمی‌انگیزد الله آن کس را که بمیرد آری

وَعۡدًا عَلَيۡهِ حَقّٗا وَلَٰكِنَّ أَكۡثَرَ ٱلنَّاسِ لَا يَعۡلَمُونَ ۳۸
وعده‌ای است براو [وعده ای] حق و لیکن بیشتر مردمان نمی‌دانند ۳۸

لِيُبَيِّنَ لَهُمُ ٱلَّذِي يَخۡتَلِفُونَ فِيهِ وَلِيَعۡلَمَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓاْ أَنَّهُمۡ
[آری برانگیزد] تا بیان کند برای ایشان آنچه را اختلاف می کنند در آن و تا بدانند کسانی که کفر ورزیدند که آنان

كَانُواْ كَٰذِبِينَ ۳۹ إِنَّمَا قَوۡلُنَا لِشَيۡءٍ إِذَآ أَرَدۡنَٰهُ أَن نَّقُولَ
دروغگو بوده‌اند ۳۹ جز این نیست که سخن ما برای[پدید آمدن] چیزی چون اراده کنیم آن را که گوییم

لَهُۥ كُن فَيَكُونُ ۴۰ وَٱلَّذِينَ هَاجَرُواْ فِي ٱللَّهِ مِنۢ بَعۡدِ مَا ظُلِمُواْ
به آن بشو بی درنگ می‌شود ۴۰ و آنان که ترک دیار خود کردند برای الله بعد از آنکه ستم شد بر ایشان

لَنُبَوِّئَنَّهُمۡ فِي ٱلدُّنۡيَا حَسَنَةٗۖ وَلَأَجۡرُ ٱلۡأٓخِرَةِ أَكۡبَرُۚ لَوۡ كَانُواْ
البته جای دهیم ایشان را در دنیا [جایگاهی] نیکو و هر آینه مزد آخرت بزرگ تر است اگر

يَعۡلَمُونَ ۴۱ ٱلَّذِينَ صَبَرُواْ وَعَلَىٰ رَبِّهِمۡ يَتَوَكَّلُونَ ۴۲
می‌دانستند ۴۱ آنان که صبر کردند و بر پروردگار خود توکل می کنند ۴۲

وَمَآ أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُّوحِىٓ إِلَيْهِمْ ۚ فَسْـَٔلُوٓا۟ أَهْلَ
و نفرستادیم پیش از تو مگر مردانی را که وحی می‌فرستادیم به سوی ایشان پس بپرسید از اهل

ٱلذِّكْرِ إِن كُنتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٤٣﴾ بِٱلْبَيِّنَٰتِ وَٱلزُّبُرِ ۗ وَأَنزَلْنَآ إِلَيْكَ
ذکر [اهل کتاب] اگر شما نمی‌دانید (۴۳) [فرستادیم ایشان را] با دلائل روشن و نوشته ها[ی پند آموز] و فرو فرستادیم به سوی تو

ٱلذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ
این قرآن را تا بیان کنی برای مردمان آنچه فرستاده شده است به سوی ایشان و باشد که ایشان بیندیشند

﴿٤٤﴾ أَفَأَمِنَ ٱلَّذِينَ مَكَرُوا۟ ٱلسَّيِّـَٔاتِ أَن يَخْسِفَ ٱللَّهُ بِهِمُ ٱلْأَرْضَ
(۴۴) آیا ایمن شده‌اند آنان که چاره اندیشی بد کردند از اینکه فرو برد الله آنان را در زمین

أَوْ يَأْتِيَهُمُ ٱلْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٤٥﴾ أَوْ يَأْخُذَهُمْ
یا بیاید به آنان عذاب از آنجا که ندانند؟ (۴۵) یا بگیرد ایشان را

فِى تَقَلُّبِهِمْ فَمَا هُم بِمُعْجِزِينَ ﴿٤٦﴾ أَوْ يَأْخُذَهُمْ عَلَىٰ تَخَوُّفٍ فَإِنَّ
در رفت و آمدشان پس نیستند آنان عاجز کننده [الله] (۴۶) یا بگیرد ایشان را بر [حال] ترسناکی پس همانا

رَبَّكُمْ لَرَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿٤٧﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا۟ إِلَىٰ مَا خَلَقَ ٱللَّهُ مِن شَىْءٍ
پروردگار شما البته مهرورز مهربان است (۴۷) آیا ننگریسته اند به آنچه آفریده است الله از چیزی که

يَتَفَيَّؤُا۟ ظِلَٰلُهُۥ عَنِ ٱلْيَمِينِ وَٱلشَّمَآئِلِ سُجَّدًا لِّلَّهِ وَهُمْ دَٰخِرُونَ
می گردد سایه های آن از راست و چپ سجده کنان برای الله در حالی که آنان [در برابر او] فروتن اند

﴿٤٨﴾ وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَا فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِى ٱلْأَرْضِ مِن دَآبَّةٍ
(۴۸) و برای الله سجده می کند آنچه در آسمان ها و آنچه در زمین است از هر جنبنده ای

وَٱلْمَلَٰٓئِكَةُ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٤٩﴾ يَخَافُونَ رَبَّهُم مِّن فَوْقِهِمْ
و فرشتگان و ایشان سرکشی نمی کنند (۴۹) می ترسند از پروردگار خود که از بالای سرشان [برآنان چیرگی دارد]

وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ۩ ﴿٥٠﴾ ۞ وَقَالَ ٱللَّهُ لَا تَتَّخِذُوٓا۟ إِلَٰهَيْنِ
و می کنند آنچه را فرمان می یابند (۵۰) و گفت الله مگیرید دو

سجده مستحب
حزب ۲۸

ٱثْنَيْنِ ۖ إِنَّمَا هُوَ إِلَٰهٌ وَٰحِدٌ ۖ فَإِيَّٰىَ فَٱرْهَبُونِ ﴿٥١﴾ وَلَهُۥ مَا فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ
اله را جز این نیست که او الهی یگانه است پس تنها از من بترسید و بس (۵۱) و از آن اوست آنچه در آسمان ها

وَٱلْأَرْضِ وَلَهُ ٱلدِّينُ وَاصِبًا ۚ أَفَغَيْرَ ٱللَّهِ تَتَّقُونَ ﴿٥٢﴾ وَمَا بِكُم مِّن
و زمین است و از آن اوست پرستش همیشگی آیا از غیر الله پروا می کنید (۵۲) و آنچه با شماست از

نِّعْمَةٍ فَمِنَ ٱللَّهِ ۖ ثُمَّ إِذَا مَسَّكُمُ ٱلضُّرُّ فَإِلَيْهِ تَجْـَٔرُونَ ﴿٥٣﴾ ثُمَّ
نعمت پس از جانب الله است آنگاه چون برسد به شما سختی پس به سوی او می نالید (۵۳) باز

إِذَا كَشَفَ ٱلضُّرَّ عَنكُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِّنكُم بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ ﴿٥٤﴾
چون بردارد سختی را از شما ناگهان گروهی از شما به پروردگار خود شرک می ورزند (۵۴)

لِيَكْفُرُوا۟ بِمَآ ءَاتَيْنَٰهُمْ ۚ فَتَمَتَّعُوا۟ ۖ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٥٥﴾ وَيَجْعَلُونَ

تا ناسپاسی کنند به آنچه دادیم به آنان پس بهره مند شوید پس زودا که خواهید دانست ۵۵ و قرار می‌دهند

لِمَا لَا يَعْلَمُونَ نَصِيبًا مِّمَّا رَزَقْنَٰهُمْ ۗ تَٱللَّهِ لَتُسْـَٔلُنَّ عَمَّا كُنتُمْ

برای چیزی که نمی‌دانند [برای اثباتش دلیلی ندارند] بهره‌ای را از آنچه دادیم به آنان سوگند به الله البته پرسیده خواهید شد از آنچه

تَفْتَرُونَ ﴿٥٦﴾ وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ ٱلْبَنَٰتِ سُبْحَٰنَهُۥ ۙ وَلَهُم مَّا يَشْتَهُونَ

برمی‌بافتید ۵۶ و قرار می‌دهند برای الله دختران را پاک است او و برای آنان است آنچه هوس می کنند

﴿٥٧﴾ وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِٱلْأُنثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُۥ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ

۵۷ و چون مژده داده شود به یکی از آنان [به تولد] دختر گردد روی او سیاه ولو فروخورندهٔ خشم است

﴿٥٨﴾ يَتَوَٰرَىٰ مِنَ ٱلْقَوْمِ مِن سُوٓءِ مَا بُشِّرَ بِهِۦٓ ۚ أَيُمْسِكُهُۥ عَلَىٰ هُونٍ

۵۸ پنهان شود از کسان از بدی آنچه مژده داده شده است به آن آیا نگاه دارد آن [مولود] را با خواری

أَمْ يَدُسُّهُۥ فِى ٱلتُّرَابِ ۗ أَلَا سَآءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٥٩﴾ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ

یا بپوشاند او را در خاک؟ آگاه شوید بد است آنچه حکم می کنند ۵۹ برای آنان که ایمان نمی آورند

بِٱلْـَٔاخِرَةِ مَثَلُ ٱلسَّوْءِ ۖ وَلِلَّهِ ٱلْمَثَلُ ٱلْأَعْلَىٰ ۚ وَهُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلْحَكِيمُ

به آخرت صفت بد است و برای الله است صفت برتر و اوست آن پیروزمند سنجیده کار

﴿٦٠﴾ وَلَوْ يُؤَاخِذُ ٱللَّهُ ٱلنَّاسَ بِظُلْمِهِم مَّا تَرَكَ عَلَيْهَا مِن دَآبَّةٍ وَلَٰكِن

۶۰ و اگر بگیرد الله مردمان را به سبب ستم شان نگذارد بر آن [زمین] هیچ جنبنده‌ای را و لیکن

يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰٓ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۖ فَإِذَا جَآءَ أَجَلُهُمْ لَا يَسْتَـْٔخِرُونَ

به تأخیر می‌اندازد [کیفر] ایشان را تا سرآمدی معیّن پس چون برسد سرآمدشان نه پس می افتند

سَاعَةً ۖ وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٦١﴾ وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ مَا يَكْرَهُونَ

لحظه ای و نه پیش می افتند ۶۱ و قرار می دهند برای الله آنچه را که ناپسند می دارند

وَتَصِفُ أَلْسِنَتُهُمُ ٱلْكَذِبَ أَنَّ لَهُمُ ٱلْحُسْنَىٰ ۖ لَا جَرَمَ أَنَّ

و بازگو می کند زبان های شان دروغ را که برای آنان بهترین [پاداش] باشد ناگزیر همانا

لَهُمُ ٱلنَّارَ وَأَنَّهُم مُّفْرَطُونَ ﴿٦٢﴾ تَٱللَّهِ لَقَدْ أَرْسَلْنَآ إِلَىٰٓ أُمَمٍ مِّن

برای آنان است آتش و آنکه آنان [به سوی آن] پیش رانده می شوند ۶۲ سوگند به الله هر آینه فرستادیم [پیامبران را] به سوی امتهایی که

قَبْلِكَ فَزَيَّنَ لَهُمُ ٱلشَّيْطَٰنُ أَعْمَٰلَهُمْ فَهُوَ وَلِيُّهُمُ ٱلْيَوْمَ وَلَهُمْ

پیش از تو بودند پس بیاراست برای آنان شیطان کردارهایشان را پس شیطان دوستشان است امروز برای شان است

عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦٣﴾ وَمَآ أَنزَلْنَا عَلَيْكَ ٱلْكِتَٰبَ إِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ

عذابی دردناک ۶۳ و فرونفرستادیم بر تو این کتاب را مگر به سبب آنکه بیان کنی برای شان

ٱلَّذِى ٱخْتَلَفُوا۟ فِيهِ ۙ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٦٤﴾

آنچه را اختلاف کردند در آن و تا رهنمود و رحمتی باشد برای گروهی که ایمان می آورند ۶۴

وَٱللَّهُ أَنزَلَ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءً فَأَحۡيَا بِهِ ٱلۡأَرۡضَ بَعۡدَ مَوۡتِهَآۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ
و الله فرو آورد از آسمان آب را پس زنده ساخت با آن زمین را پس از مرگ آن همانا در این

لَأٓيَةٗ لِّقَوۡمٖ يَسۡمَعُونَ ﴿٦٥﴾ وَإِنَّ لَكُمۡ فِي ٱلۡأَنۡعَٰمِ لَعِبۡرَةٗۖ نُّسۡقِيكُم مِّمَّا
نشانه ای است برای گروهی که می شنوند (۶۵) و همانا برای شما در دام ها [گاو گوسفند و شتر] پندی است می نوشانیم به شما از آنچه

فِي بُطُونِهِۦ مِنۢ بَيۡنِ فَرۡثٖ وَدَمٖ لَّبَنًا خَالِصٗا سَآئِغٗا لِّلشَّٰرِبِينَ ﴿٦٦﴾
در شکم هایشان است از میان سرگین و خون شیری خالص که گوارای آشامندگان است (۶۶)

وَمِن ثَمَرَٰتِ ٱلنَّخِيلِ وَٱلۡأَعۡنَٰبِ تَتَّخِذُونَ مِنۡهُ سَكَرٗا وَرِزۡقًا
و از میوه های درختان خرما و درختان انگور می سازید از آن شرابی مست کننده و روزی

حَسَنًاۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَةٗ لِّقَوۡمٖ يَعۡقِلُونَ ﴿٦٧﴾ وَأَوۡحَىٰ رَبُّكَ إِلَى ٱلنَّحۡلِ
نیکویی را همانا در این نشانه ای است برای گروهی که خرد می ورزند (۶۷) و وحی کرد پروردگار تو به زنبور عسل

أَنِ ٱتَّخِذِي مِنَ ٱلۡجِبَالِ بُيُوتٗا وَمِنَ ٱلشَّجَرِ وَمِمَّا يَعۡرِشُونَ ﴿٦٨﴾ ثُمَّ كُلِي
که بساز از کوهها خانه هایی را و از درخت و از داربست هایی که می سازند (۶۸) سپس بخور

مِن كُلِّ ٱلثَّمَرَٰتِ فَٱسۡلُكِي سُبُلَ رَبِّكِ ذُلُلٗاۚ يَخۡرُجُ مِنۢ بُطُونِهَا
از همهٔ میوه‌ها و بپوی راه‌های پروردگار خویش را رام و فرمانبردار برون می‌آید از شکم‌های آنها

شَرَابٞ مُّخۡتَلِفٌ أَلۡوَٰنُهُۥ فِيهِ شِفَآءٞ لِّلنَّاسِۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَةٗ لِّقَوۡمٖ
آشامیدنی‌ای که گوناگون است رنگ‌های آن در آن شفاست برای مردمان همانا در این نشانه‌ای است برای گروهی

يَتَفَكَّرُونَ ﴿٦٩﴾ وَٱللَّهُ خَلَقَكُمۡ ثُمَّ يَتَوَفَّىٰكُمۡۚ وَمِنكُم مَّن يُرَدُّ إِلَىٰٓ أَرۡذَلِ
که می‌اندیشند (۶۹) و الله بیافرید شما را سپس می میراند شما را و از شما کسی هست که بازگردانده شود به سوی خوارترین

ٱلۡعُمُرِ لِكَيۡ لَا يَعۡلَمَ بَعۡدَ عِلۡمٖ شَيۡـًٔاۚ إِنَّ ٱللَّهَ عَلِيمٞ قَدِيرٞ ﴿٧٠﴾ وَٱللَّهُ
زندگانی تا [سرانجام] نداند بعد از دانستن چیزی را همانا الله دانای تواناست (۷۰) و الله

فَضَّلَ بَعۡضَكُمۡ عَلَىٰ بَعۡضٖ فِي ٱلرِّزۡقِۚ فَمَا ٱلَّذِينَ فُضِّلُواْ بِرَآدِّي
برتری داد برخی از شما را بر برخی دیگر در روزی پس [برآن] نیستند آنان که افزونی داده شده اند که برگرداننده باشند

رِزۡقِهِمۡ عَلَىٰ مَا مَلَكَتۡ أَيۡمَٰنُهُمۡ فَهُمۡ فِيهِ سَوَآءٌۚ أَفَبِنِعۡمَةِ
روزی خود را بر آنچه مالک شد دستهایشان [= بردگانشان] تا همهٔ آنان در آن برابر باشند آیا نعمت

ٱللَّهِ يَجۡحَدُونَ ﴿٧١﴾ وَٱللَّهُ جَعَلَ لَكُم مِّنۡ أَنفُسِكُمۡ أَزۡوَٰجٗا
الله را انکار می کنند؟ (۷۱) و الله قرار داد برای شما از [جنس] شما همسرانی را

وَجَعَلَ لَكُم مِّنۡ أَزۡوَٰجِكُم بَنِينَ وَحَفَدَةٗ وَرَزَقَكُم مِّنَ
و قرار داد برای شما از همسرانتان پسران و نوه هایی را و روزی داد به شما از

ٱلطَّيِّبَٰتِۚ أَفَبِٱلۡبَٰطِلِ يُؤۡمِنُونَ وَبِنِعۡمَتِ ٱللَّهِ هُمۡ يَكۡفُرُونَ ﴿٧٢﴾
پاکیزه ها پس آیا به باطل می گروند و به نعمت الله آنان ناسپاسی می ورزند؟ (۷۲)

وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا مِّنَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ
و می پرستند به جای الله چیزهایی را که مالک نیستند برای‌شان هیچ روزیی را از آسمان‌ها

وَٱلْأَرْضِ شَيْـًٔا وَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٧٣﴾ فَلَا تَضْرِبُوا۟ لِلَّهِ ٱلْأَمْثَالَ
و زمین و توانایی ندارند ۷۳ پس مزنید برای الله مثال‌ها را

إِنَّ ٱللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٧٤﴾ ۞ ضَرَبَ ٱللَّهُ مَثَلًا عَبْدًا
همانا الله می‌داند و شما نمی‌دانید ۷۴ زده است الله مَثالی را بندهٔ

مَّمْلُوكًا لَّا يَقْدِرُ عَلَىٰ شَىْءٍ وَمَن رَّزَقْنَٰهُ مِنَّا رِزْقًا حَسَنًا
مملوکی راکه توانایی ندارد بر هیچ چیزی و کسی که دادیم به او از نزد خود روزی نیکویی را

فَهُوَ يُنفِقُ مِنْهُ سِرًّا وَجَهْرًا هَلْ يَسْتَوُۥنَ ٱلْحَمْدُ لِلَّهِ
پس وی خرج می‌کند از آن [روزی] پنهان و آشکارا آیا برابرند؟ همهٔ ستایش از آن الله است

بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾ وَضَرَبَ ٱللَّهُ مَثَلًا رَّجُلَيْنِ
بلکه بیشترشان نمی‌دانند ۷۵ و زد الله مثالی دیگر دو مرد را

أَحَدُهُمَآ أَبْكَمُ لَا يَقْدِرُ عَلَىٰ شَىْءٍ وَهُوَ كَلٌّ عَلَىٰ
که یکی از آن دو گنگ است توانایی ندارد بر چیزی و او سر بار است بر

مَوْلَىٰهُ أَيْنَمَا يُوَجِّههُّ لَا يَأْتِ بِخَيْرٍ هَلْ يَسْتَوِى هُوَ وَمَن
سرور خود هر کجا که او را فرستد نیاورد هیچ نیکی و سودی را آیا برابر است او و کسی که

يَأْمُرُ بِٱلْعَدْلِ وَهُوَ عَلَىٰ صِرَٰطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٧٦﴾ وَلِلَّهِ غَيْبُ
فرمان می دهد [مردمان را] به دادگری و خودش بر راه راست است؟ ۷۶ و برای الله است [علم] نهانی

ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَمَآ أَمْرُ ٱلسَّاعَةِ إِلَّا كَلَمْحِ ٱلْبَصَرِ
آسمان ها و زمین و نیست کار رستاخیز مگر مانند چشم بر هم زدن

أَوْ هُوَ أَقْرَبُ إِنَّ ٱللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿٧٧﴾ وَٱللَّهُ
یا نزدیک تر از آن همانا الله بر هر چیزی تواناست ۷۷ و الله

أَخْرَجَكُم مِّنۢ بُطُونِ أُمَّهَٰتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْـًٔا وَجَعَلَ
بیرون آورد شما را از شکم های مادرانتان درحالي که نمی دانستید چیزی را و قرارداد

لَكُمُ ٱلسَّمْعَ وَٱلْأَبْصَٰرَ وَٱلْأَفْـِٔدَةَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ
برای شما شنوایی چشم ها و دل ها را باشد که شما شکر کنید

﴿٧٨﴾ أَلَمْ يَرَوْا۟ إِلَى ٱلطَّيْرِ مُسَخَّرَٰتٍ فِى جَوِّ ٱلسَّمَآءِ
۷۸ آیا ننگریستند به سوی مرغان در حالی که رام شده‌اند در فضای آسمان

مَا يُمْسِكُهُنَّ إِلَّا ٱللَّهُ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَءَايَٰتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٧٩﴾
نگه نمی دارد آنها را مگر الله هر آینه در این نشانه هایی است برای گروهی که ایمان می آورند ۷۹

وَٱللَّهُ جَعَلَ لَكُم مِّنۢ بُيُوتِكُمۡ سَكَنٗا وَجَعَلَ لَكُم مِّن جُلُودِ
و الله قرار داد برای شما از خانه‌هاتان جای سکونت را و قرار داد برای شما از پوست

ٱلۡأَنۡعَٰمِ بُيُوتٗا تَسۡتَخِفُّونَهَا يَوۡمَ ظَعۡنِكُمۡ وَيَوۡمَ إِقَامَتِكُمۡ
دامها[گاو، گوسفند و شتر] خیمه‌هایی را که سبک می‌یابید آنها را روز سفرتان و روز ماندنتان [در منزل]

وَمِنۡ أَصۡوَافِهَا وَأَوۡبَارِهَا وَأَشۡعَارِهَآ أَثَٰثٗا وَمَتَٰعًا إِلَىٰ حِينٖ
و [ساخت] از پشم‌های گوسفند و کرک‌های شتر و موی‌های بز اسباب خانه و بهره‌مندی تا مدتی

﴿٨٠﴾ وَٱللَّهُ جَعَلَ لَكُم مِّمَّا خَلَقَ ظِلَٰلٗا وَجَعَلَ لَكُم
۸۰ و الله قرار داد برای شما از آنچه بیافرید سایه هایی را و قرار داد برای شما

مِّنَ ٱلۡجِبَالِ أَكۡنَٰنٗا وَجَعَلَ لَكُمۡ سَرَٰبِيلَ تَقِيكُمُ
از کوه ها غارهایی را و ساخت برای شما جامه هایی را که نگه دارد شما را

ٱلۡحَرَّ وَسَرَٰبِيلَ تَقِيكُم بَأۡسَكُمۡۚ كَذَٰلِكَ يُتِمُّ نِعۡمَتَهُۥ
از گرما و جامه هایی را که نگه دارد شما را از سختی [جنگ] این چنین تمام و کامل می کند نعمت خود را

عَلَيۡكُمۡ لَعَلَّكُمۡ تُسۡلِمُونَ ﴿٨١﴾ فَإِن تَوَلَّوۡاْ فَإِنَّمَا عَلَيۡكَ
بر شما باشد که گردن نهید ۸۱ پس اگر روی گرداندند پس جز این نیست که بر تو

ٱلۡبَلَٰغُ ٱلۡمُبِينُ ﴿٨٢﴾ يَعۡرِفُونَ نِعۡمَتَ ٱللَّهِ ثُمَّ يُنكِرُونَهَا
پیغام رسانیدن آشکار است ۸۲ می شناسند نعمت الله را باز انکار می کنند آن را

وَأَكۡثَرُهُمُ ٱلۡكَٰفِرُونَ ﴿٨٣﴾ وَيَوۡمَ نَبۡعَثُ مِن كُلِّ أُمَّةٖ
و بیشتر شان ناسپاس‌اند ۸۳ و [یاد کن] روزی را که برانگیزیم از هر امتی

شَهِيدٗا ثُمَّ لَا يُؤۡذَنُ لِلَّذِينَ كَفَرُواْ وَلَا هُمۡ يُسۡتَعۡتَبُونَ
گواهی را سپس اجازه داده نشود به کسانی که کفر ورزیدند و نه آنان عذرشان پذیرفته شود

﴿٨٤﴾ وَإِذَا رَءَا ٱلَّذِينَ ظَلَمُواْ ٱلۡعَذَابَ فَلَا يُخَفَّفُ عَنۡهُمۡ وَلَا هُمۡ
۸۴ و چون ببینند کسانی که ستم کردند عذاب را پس تخفیف داده نشود از آنان و نه آنان

يُنظَرُونَ ﴿٨٥﴾ وَإِذَا رَءَا ٱلَّذِينَ أَشۡرَكُواْ شُرَكَآءَهُمۡ
مهلت داده شوند ۸۵ و چون ببینند کسانی که شرک ورزیدند شریکان خود را

قَالُواْ رَبَّنَا هَٰٓؤُلَآءِ شُرَكَآؤُنَا ٱلَّذِينَ كُنَّا نَدۡعُواْ مِن دُونِكَۖ
گویند [ای] پروردگار ما اینان شریکان مایند همانان که می خواندیم [شان] به جای تو

فَأَلۡقَوۡاْ إِلَيۡهِمُ ٱلۡقَوۡلَ إِنَّكُمۡ لَكَٰذِبُونَ ﴿٨٦﴾ وَأَلۡقَوۡاْ
پس بیفکنند به سوی ایشان سخن را [= پاسخشان دهند] که همانا شما دروغ گویانید ۸۶ و فرود آورند

إِلَى ٱللَّهِ يَوۡمَئِذٍ ٱلسَّلَمَۖ وَضَلَّ عَنۡهُم مَّا كَانُواْ يَفۡتَرُونَ ﴿٨٧﴾
به سوی الله آن روز [سر] تسلیم و ناپدید گردد از آنان آنچه برمی بافتند ۸۷

ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ وَصَدُّواْ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ زِدْنَٰهُمْ عَذَابًا فَوْقَ
آنان که کافر شدند و بازداشتند [مردمان را] از راه الله افزون دهیم آنان را عذابی بالای

ٱلْعَذَابِ بِمَا كَانُواْ يُفْسِدُونَ ﴿٨٨﴾ وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ
عذاب به سبب آنکه فساد می کردند ۸۸ و روزی که برانگیزیم درمیان هر

أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِم مِّنْ أَنفُسِهِمْ وَجِئْنَا بِكَ شَهِيدًا عَلَىٰ
امتی گواهی را بر ایشان از خودشان و بیاوریم تو را گواه بر

هَٰٓؤُلَآءِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ ٱلْكِتَٰبَ تِبْيَٰنًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى
اینان و فروفرستادیم بر تو این کتاب را برای بیان کردن هر چیزی و رهنمودی

وَرَحْمَةً وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ ﴿٨٩﴾ ۞ إِنَّ ٱللَّهَ يَأْمُرُ بِٱلْعَدْلِ
و بخشایشی و مژده ای برای مسلمانان ۸۹ همانا الله فرمان می دهد به دادگری

نصف حزب ۲۸

وَٱلْإِحْسَٰنِ وَإِيتَآيِٕ ذِي ٱلْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ ٱلْفَحْشَآءِ
و نیکوکاری و دادن حق خویشاوندان و باز می دارد از زشتکاری [و بی حیایی]

وَٱلْمُنكَرِ وَٱلْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ
و کار ناپسند و سرکشی پند می دهد شما را باشد که شما پند گیرید

﴿٩٠﴾ وَأَوْفُواْ بِعَهْدِ ٱللَّهِ إِذَا عَٰهَدتُّمْ وَلَا تَنقُضُواْ ٱلْأَيْمَٰنَ
۹۰ و وفا کنید به عهد الله چون عهد بندید و مشکنید سوگندها را

بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلْتُمُ ٱللَّهَ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا إِنَّ
پس از استوار ساختن آنها و هر آینه قرار داده اید الله را بر خویش ضامن همانا

ٱللَّهَ يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ﴿٩١﴾ وَلَا تَكُونُواْ كَٱلَّتِي نَقَضَتْ
الله می داند آنچه را می کنید ۹۱ و مباشید مانند آن زنی که گسست

غَزْلَهَا مِنۢ بَعْدِ قُوَّةٍ أَنكَٰثًا تَتَّخِذُونَ أَيْمَٰنَكُمْ دَخَلًا
رشته‌اش را پس از سخت تابیدن آن گسستنی کامل می گیرید سوگندهای خود را [دستاویز] نیرنگی

بَيْنَكُمْ أَن تَكُونَ أُمَّةٌ هِيَ أَرْبَىٰ مِنْ أُمَّةٍ إِنَّمَا يَبْلُوكُمُ
در میان خود به بهانهٔ اینکه گروهی از ایشان افزون تر از گروه دیگر است جز این نیست که می آزماید شما را

ٱللَّهُ بِهِۦ وَلَيُبَيِّنَنَّ لَكُمْ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ مَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٩٢﴾
الله به آن و البته روشن خواهد کرد برای شما در روز رستاخیز آنچه در آن اختلاف می کردید ۹۲

وَلَوْ شَآءَ ٱللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَٰحِدَةً وَلَٰكِن يُضِلُّ مَن
و اگر می خواست الله هر آینه قرار می داد شما را امتی یکپارچه و لیکن گمراه می کند هرکه را

يَشَآءُ وَيَهْدِي مَن يَشَآءُ وَلَتُسْـَٔلُنَّ عَمَّا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٣﴾
خواهد و راه می نماید هرکه را خواهد و البته پرسیده خواهید شد از آنچه می کرده‌اید ۹۳

وَلَا تَتَّخِذُوٓاْ أَيۡمَٰنَكُمۡ دَخَلَۢا بَيۡنَكُمۡ فَتَزِلَّ قَدَمُۢ بَعۡدَ ثُبُوتِهَا
و مگیرید سوگندهای خود را نیرنگی در میان خود پس بلغزد گامی پس از استواری آن

وَتَذُوقُواْ ٱلسُّوٓءَ بِمَا صَدَدتُّمۡ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِۖ وَلَكُمۡ عَذَابٌ
و بچشید بدی [کیفر] را به سبب آنکه بازداشتید [مردم را] از راه الله و برای شما باشد عذابی

عَظِيمٞ ﴿٩٤﴾ وَلَا تَشۡتَرُواْ بِعَهۡدِ ٱللَّهِ ثَمَنٗا قَلِيلًاۚ إِنَّمَا عِندَ ٱللَّهِ
بزرگ (۹۴) و مفروشید پیمان الله را به بهایی اندک همانا آنچه نزد الله است

هُوَ خَيۡرٞ لَّكُمۡ إِن كُنتُمۡ تَعۡلَمُونَ ﴿٩٥﴾ مَا عِندَكُمۡ يَنفَدُ
آن بهتر است برای شما اگر بدانید (۹۵) آنچه نزد شماست پایان پذیرد

وَمَا عِندَ ٱللَّهِ بَاقٖۗ وَلَنَجۡزِيَنَّ ٱلَّذِينَ صَبَرُوٓاْ أَجۡرَهُم بِأَحۡسَنِ
و آنچه نزد الله است ماندنی است و هر آینه پاداش دهیم به کسانی که شکیبایی کردند مزدشان را به نیکوترین

مَا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ ﴿٩٦﴾ مَنۡ عَمِلَ صَٰلِحٗا مِّن ذَكَرٍ
کاری که می کردند (۹۶) هرکه انجام دهد کار شایسته ای را مرد باشد

أَوۡ أُنثَىٰ وَهُوَ مُؤۡمِنٞ فَلَنُحۡيِيَنَّهُۥ حَيَوٰةٗ طَيِّبَةٗۖ وَلَنَجۡزِيَنَّهُمۡ
یا زن درحالی که او مؤمن باشد پس هر آینه زنده می داریم او را با زندگانی پاک و هر آینه پاداش به دهیم آنان

أَجۡرَهُم بِأَحۡسَنِ مَا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ ﴿٩٧﴾ فَإِذَا قَرَأۡتَ ٱلۡقُرۡءَانَ
مزدشان را به نیکوترین کاری که می کردند (۹۷) پس چون بخوانی قرآن را

فَٱسۡتَعِذۡ بِٱللَّهِ مِنَ ٱلشَّيۡطَٰنِ ٱلرَّجِيمِ ﴿٩٨﴾ إِنَّهُۥ لَيۡسَ لَهُۥ سُلۡطَٰنٌ
پس پناه جوی به الله از شیطان رانده شده (۹۸) همانا نیست برای شیطان تسلطی

عَلَى ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَلَىٰ رَبِّهِمۡ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٩٩﴾ إِنَّمَا
بر آنان که ایمان آورنده اند و بر پروردگار خود توکل می کنند (۹۹) جز این نیست که

سُلۡطَٰنُهُۥ عَلَى ٱلَّذِينَ يَتَوَلَّوۡنَهُۥ وَٱلَّذِينَ هُم بِهِۦ مُشۡرِكُونَ
تسلط او بر کسانی است که او را دوست خود می گیرند و آنان که ایشان به سبب [فریبکاری] او شرک می ورزند

﴿١٠٠﴾ وَإِذَا بَدَّلۡنَآ ءَايَةٗ مَّكَانَ ءَايَةٖ وَٱللَّهُ أَعۡلَمُ
(۱۰۰) و چون جایگزین کنیم آیتی را به جای آیتی دیگر و الله داناتر است

بِمَا يُنَزِّلُ قَالُوٓاْ إِنَّمَآ أَنتَ مُفۡتَرِۭۚ بَلۡ أَكۡثَرُهُمۡ لَا يَعۡلَمُونَ
به آنچه فرود می‌فرستد گویند جز این نیست که تو دروغبافی بلکه بیشترشان نمی‌دانند

﴿١٠١﴾ قُلۡ نَزَّلَهُۥ رُوحُ ٱلۡقُدُسِ مِن رَّبِّكَ بِٱلۡحَقِّ لِيُثَبِّتَ
(۱۰۱) بگو فرود آورده است آن را روح القدس [جبرئیل] از جانب پروردگار تو به حق تا استوار سازد

ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَهُدٗى وَبُشۡرَىٰ لِلۡمُسۡلِمِينَ ﴿١٠٢﴾
کسانی را که ایمان آوردند و رهنمود و مژده ای برای مسلمانان باشد (۱۰۲)

وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُۥ بَشَرٌ لِّسَانُ
و هر آینه ما می دانیم که همانا ایشان می گویند جز این نیست که می آموزد او را آدمی زبان

ٱلَّذِى يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجَمِىٌّ وَهَٰذَا لِسَانٌ عَرَبِىٌّ
کسی که نسبت می دهند به او عجمی است در حالی که این [قرآن]به زبان عربی

مُّبِينٌ ﴿١٠٣﴾ إِنَّ ٱلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ لَا يَهْدِيهِمُ
روشنی است ١٠٣ همانا آنان که ایمان نمی آورند به آیات الله راه ننماید آنان را

ٱللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٠٤﴾ إِنَّمَا يَفْتَرِى ٱلْكَذِبَ ٱلَّذِينَ
الله و برای آنهاست عذابی دردناک ١٠٤ جز این نیست که می بافند دروغ را آنان که

لَا يُؤْمِنُونَ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ وَأُو۟لَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْكَٰذِبُونَ
ایمان ندارند به آیات الله و آنان خود دروغ گویانند

﴿١٠٥﴾ مَن كَفَرَ بِٱللَّهِ مِنۢ بَعْدِ إِيمَٰنِهِۦٓ إِلَّا مَنْ أُكْرِهَ
١٠٥ هرکه کافر شود به الله پس از ایمانش [گرفتار خشم الله خواهد شد] مگر آنکه مجبور شود بدان

وَقَلْبُهُۥ مُطْمَئِنٌّۢ بِٱلْإِيمَٰنِ وَلَٰكِن مَّن شَرَحَ بِٱلْكُفْرِ صَدْرًا
و دلش آرامیده باشد به ایمان و لیکن هر کس که بگشاید به کفر سینهٔ خود را

فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِّنَ ٱللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٠٦﴾
پس بر آنان است خشمی از الله و برای آنان است عذابی بزرگ ١٠٦

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمُ ٱسْتَحَبُّوا۟ ٱلْحَيَوٰةَ ٱلدُّنْيَا عَلَى ٱلْءَاخِرَةِ
این [خشم] به سبب آن است که ایشان ترجیح داده اند زندگانی دنیا را بر آخرت

وَأَنَّ ٱللَّهَ لَا يَهْدِى ٱلْقَوْمَ ٱلْكَٰفِرِينَ ﴿١٠٧﴾ أُو۟لَٰٓئِكَ
و همانا الله راه نمی نماید گروه کافران را ١٠٧ آنان

ٱلَّذِينَ طَبَعَ ٱللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَسَمْعِهِمْ وَأَبْصَٰرِهِمْ
کسانی اند که مُهر نهاده است الله بر دل هایشان و شنوایی شان و بر دیده هایشان

وَأُو۟لَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْغَٰفِلُونَ ﴿١٠٨﴾ لَا جَرَمَ أَنَّهُمْ فِى
و آنان خود بی خبران اند ١٠٨ ناگزیر که ایشان در

ٱلْءَاخِرَةِ هُمُ ٱلْخَٰسِرُونَ ﴿١٠٩﴾ ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ
آخرت خود زیانکارانند ١٠٩ باز همانا پروردگارت

لِلَّذِينَ هَاجَرُوا۟ مِنۢ بَعْدِ مَا فُتِنُوا۟ ثُمَّ جَٰهَدُوا۟
برای آنان که هجرت کردند پس از آنکه شکنجه شدند سپس جهاد کردند

وَصَبَرُوٓا۟ إِنَّ رَبَّكَ مِنۢ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١١٠﴾
و صبر نمودند همانا پروردگار تو پس از آن آمرزگاری مهربان است ١١٠

۞ يَوۡمَ تَأۡتِي كُلُّ نَفۡسٖ تُجَٰدِلُ عَن نَّفۡسِهَا وَتُوَفَّىٰ كُلُّ
روزی که بیاید هر کسی دفاع می کند از خود و به تمام داده شود هر

نَفۡسٖ مَّا عَمِلَتۡ وَهُمۡ لَا يُظۡلَمُونَ ﴿١١١﴾ وَضَرَبَ ٱللَّهُ مَثَلٗا
شخصی جزای آنچه کرده است و ایشان ستمدیده نشوند ﴿۱۱۱﴾ و زد الله مَثَلی را

قَرۡيَةٗ كَانَتۡ ءَامِنَةٗ مُّطۡمَئِنَّةٗ يَأۡتِيهَا رِزۡقُهَا رَغَدٗا
آبادی ای را که بود ایمن و آرام می رسید به آن [آبادی] روزیِ او به فراوانی

مِّن كُلِّ مَكَانٖ فَكَفَرَتۡ بِأَنۡعُمِ ٱللَّهِ فَأَذَٰقَهَا ٱللَّهُ لِبَاسَ
از هر جایی پس ناسپاسی کرد به نعمت های الله پس چشانید به آنها الله پوشش

ٱلۡجُوعِ وَٱلۡخَوۡفِ بِمَا كَانُواْ يَصۡنَعُونَ ﴿١١٢﴾ وَلَقَدۡ
گرسنگی و ترس به سبب آنچه می کردند ﴿۱۱۲﴾ و هر آینه

جَآءَهُمۡ رَسُولٞ مِّنۡهُمۡ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمُ ٱلۡعَذَابُ وَهُمۡ
آمد نزدشان پیامبری از خودشان پس تکذیب کردند او را پس گرفت آنان را عذاب و ایشان

ظَٰلِمُونَ ﴿١١٣﴾ فَكُلُواْ مِمَّا رَزَقَكُمُ ٱللَّهُ حَلَٰلٗا طَيِّبٗا
ستمکار بودند ﴿۱۱۳﴾ پس بخورید از آنچه روزی داد شما را الله حلال پاکیزه

وَٱشۡكُرُواْ نِعۡمَتَ ٱللَّهِ إِن كُنتُمۡ إِيَّاهُ تَعۡبُدُونَ ﴿١١٤﴾
و شکر کنید نعمت الله را اگر شما تنها او را می پرستید ﴿۱۱۴﴾

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيۡكُمُ ٱلۡمَيۡتَةَ وَٱلدَّمَ وَلَحۡمَ ٱلۡخِنزِيرِ وَمَآ
جز این نیست که حرام ساخته است [الله] بر شما مردار را و خون و گوشت خوک را و آنچه را

أُهِلَّ لِغَيۡرِ ٱللَّهِ بِهِۦۖ فَمَنِ ٱضۡطُرَّ غَيۡرَ بَاغٖ وَلَا عَادٖ فَإِنَّ
ذکر شده است نام غیر الله بر[ذبح] آن پس هر که ناچار شود نه خواهان باشد و نه از حدّ گذرنده پس همانا

ٱللَّهَ غَفُورٞ رَّحِيمٞ ﴿١١٥﴾ وَلَا تَقُولُواْ لِمَا تَصِفُ أَلۡسِنَتُكُمُ
الله آمرزندۀ مهربان است ﴿۱۱۵﴾ و مگویید به چیزی که بیان می کند زبان های شما

ٱلۡكَذِبَ هَٰذَا حَلَٰلٞ وَهَٰذَا حَرَامٞ لِّتَفۡتَرُواْ عَلَى ٱللَّهِ ٱلۡكَذِبَۚ
به دروغ که این حلال است و این حرام تا بربندید بر الله دروغ را

إِنَّ ٱلَّذِينَ يَفۡتَرُونَ عَلَى ٱللَّهِ ٱلۡكَذِبَ لَا يُفۡلِحُونَ ﴿١١٦﴾ مَتَٰعٞ قَلِيلٞ
همانا آنان که می بندند بر الله دروغ را رستگار نمی شوند ﴿۱۱۶﴾ [آنان را باشد] بهره ای اندک

وَلَهُمۡ عَذَابٌ أَلِيمٞ ﴿١١٧﴾ وَعَلَى ٱلَّذِينَ هَادُواْ حَرَّمۡنَا مَا قَصَصۡنَا عَلَيۡكَ
و برای آنان باشد عذابی دردناک ﴿۱۱۷﴾ و بر آنان که یهودی شدند حرام کرده بودیم آنچه را حکایت کردیم بر تو

مِن قَبۡلُۖ وَمَا ظَلَمۡنَٰهُمۡ وَلَٰكِن كَانُوٓاْ أَنفُسَهُمۡ يَظۡلِمُونَ ﴿١١٨﴾
پیش از این و ستم نکردیم بر آنان و لیکن آنان بر خویش ستم می کردند ﴿۱۱۸﴾

ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ عَمِلُوا السُّوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابُوا مِنْ
سپس همانا پروردگار تو برای کسانی که کردند کار بد به نادانی سپس توبه کردند پس

بَعْدِ ذَٰلِكَ وَأَصْلَحُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۱۱۹﴾
از آن و به کار شایسته پرداختند همانا پروردگار تو پس از این [توبه] هر آینه آمرزگاری مهربان است ۱۱۹

إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ حَنِيفًا وَلَمْ يَكُ مِنَ الْمُشْرِكِينَ
همانا ابراهیم بود پیشوایی کامل فرمانبردار الله و حقگرا و نبود از مشرکان

﴿۱۲۰﴾ شَاكِرًا لِأَنْعُمِهِ اجْتَبَاهُ وَهَدَاهُ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ
۱۲۰ سپاسگزار نعمت های او [الله] برگزیدش و راه نمودش به سوی راه راست

﴿۱۲۱﴾ وَآتَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ
۱۲۱ و دادیم به او در دنیا نیکویی را و همانا او در آخرت از شایستگان است

﴿۱۲۲﴾ ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنِ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ
۱۲۲ پس از آن وحی فرستادیم به سوی تو که پیروی کن از آیین ابراهیم که حق گرا بود و نبود

مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿۱۲۳﴾ إِنَّمَا جُعِلَ السَّبْتُ عَلَى الَّذِينَ
از مشرکان ۱۲۳ جز این نیست که مقرّر شد [حکم] شنبه بر آنانی که

اخْتَلَفُوا فِيهِ وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا
اختلاف کردند در آن و همانا پروردگار تو داوری خواهد کرد در میان ایشان روز رستاخیز در آنچه

كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿۱۲۴﴾ ادْعُ إِلَىٰ سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحِكْمَةِ
آنان در آن اختلاف می کردند ۱۲۴ دعوت کن [مردمان را] به راه پروردگارت با حکمت

وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ رَبَّكَ
و پند نیکو و مجادله کن با ایشان به طریقی که آن نیکوتر است همانا پروردگار تو

هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿۱۲۵﴾
او داناتر است به کسی که گمراه شد از راه او و او داناتر است به راه یافتگان ۱۲۵

وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوقِبْتُمْ بِهِ وَلَئِنْ صَبَرْتُمْ
و اگر کیفر کنید پس کیفر کنید به مانند آنچه کیفر شده اید و اگر صبر کنید

لَهُوَ خَيْرٌ لِلصَّابِرِينَ ﴿۱۲۶﴾ وَاصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ
هر آینه آن بهتر است برای صابران ۱۲۶ و صبر کن و نیست صبر تو مگر به توفیق الله

وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُ فِي ضَيْقٍ مِمَّا يَمْكُرُونَ
و اندوه مخور بر آنان و مباش در تنگدلی از آنچه نیرنگ می‌زنند

﴿۱۲۷﴾ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ ﴿۱۲۸﴾
۱۲۷ همانا الله با کسانی است که پرهیزکاری کرده اند و آنان که خود نیکوکاران اند ۱۲۸